

Overvloediger leven

Geconfronteerd met de dood en met hoop

Door: Gregg Bing

De Bijbel beschrijft onze tijd hier op aarde als: *“Gij, die niet weet, wat morgen geschieden zal, want hoedanig is uw leven? Want het is een damp, die voor een weinig tijds gezien wordt, en daarna verdwijnt”*. (Jakobus 4:14). Wij denken dat als iemand 80, 90 of zelfs 100 jaar leeft, ze een lang leven hebben, maar in vergelijking met de eeuwigheid komen en gaan onze jaren als een damp. Veel mensen gaan ervan uit dat onze tijd op aarde alles is om voor te leven. Als zij hun eigen dood of die van een geliefde overdenken zijn ze vervuld met diep verdriet. Er is iets definitiefs betreffende de dood die voor hen verwoestend is.

Terwijl het vooruitzicht op eigen dood of de dood van een geliefde inderdaad een tijd van verdriet, somberheid en verlies is, hoeven we die tijd niet zonder hoop of zonder troost te zijn.

Leven buiten deze aarde

Toen de apostel Paulus aan de Korinthische heiligen schreef, herinnerde hij hen er aan dat er leven is buiten ons zijn hier op aarde.

“2Kor.4:16-18: 16 Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag. 17 Want onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid; 18 Dewijl wij niet aanmerken de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet; want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig.

Ons fysieke leven hier op aarde is tijdelijk. De beproevingen die we in deze lichamen van vlees ervaren (wat Paulus de "uiterlijke mens" noemt) zijn "licht" en gaan “zeer haast voorbij”. Paulus herinnert ons er aan dat er leven is na het fysieke. Wij hebben een 'innerlijke mens' die geestelijk en eeuwig is. Het

fysieke lijden dat we in dit leven ervaren zal op een dag de weg vrij maken voor een “eeuwig gewicht der heerlijkheid”, een heerlijkheid die ons huidige lijden ver overtreft, een heerlijkheid die eeuwig zal duren. De dingen die we met onze fysieke ogen zien, zijn tijdelijk, maar er zijn dingen die we niet fysiek kunnen zien, dingen die eeuwig zijn, dingen die alleen met de ogen van het geloof kunnen worden gezien.

Overvloediger leven

Toen de Heer Jezus Christus hier op aarde leefde, zei hij:

“Joh.10:10:..... Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben.

Iemand kan bezitten wat de wereld als een volledig leven beschouwt; misschien een lang leven; misschien een leven van financieel succes; misschien een leven vol liefdevolle familie en vrienden, dit zijn de dingen die mensen belangrijk vinden. Jezus kwam om ons te voorzien van een leven dat overvloediger is dan alles wat deze wereld kan bieden. Jezus kwam om ons geestelijk leven te geven, een leven van zegeningen die alles wat we in deze wereld ervaren overtreffen, een leven dat eeuwig zal duren.

Hoe heeft de Heer Jezus in dit overvloedige leven voor ons voorzien? Jezus kwam niet in deze wereld om ons een manier te leren om te leven. Hij was zonder twijfel de grootste leraar die ooit geleefd heeft en we kunnen veel dingen leren van het bestuderen van wat Hij leerde; maar het volgen van Jezus zijn leringen zal niet resulteren in een overvloediger leven.

Jezus kwam niet om een voorbeeld te geven dat we zouden kunnen volgen. Hij leefde een volmaakt, zondeloos leven. Hij heeft Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden aan de wil van zijn Vader, een prachtig voorbeeld van hoe we zouden moeten leven (Fil.2:5-8). Desalniettemin, het proberen om te leven zoals Jezus deed zal ons ons geen overvloediger leven brengen.

Jezus kwam in deze wereld met één doel: om te sterven. Daarom moest de eeuwige Zoon van God mens worden en een lichaam van vlees en bloed aannemen om dat bloed te vergieten en te sterven, opdat wij zouden leven.

Voor velen lijkt dit dwaas. "Waarom", vragen de mensen, moest Jezus sterven?" En "hoe kan Zijn dood me overvloediger leven geven?"

Waarom is de Dood er?

De mensen worstelen met vragen over de dood omdat ze twee belangrijke waarheden niet begrijpen: 1) Mensen zijn van nature zondig en 2) God is niet alleen liefdevol en genadig; Hij is ook heilig en rechtvaardig. De meesten willen graag geloven dat de mens in principe goed is, en omdat God liefdevol en barmhartig is, zal Hij diegenen die tenminste proberen een goed leven te leven, accepteren. Hoewel deze veronderstelling redelijk klinkt, is het gewoon niet waar. De Schrift zegt ons:

"Spreeken 14:12: Er is een weg, die iemand recht schijnt; maar het laatste van dien zijn wegen des doods.

Paulus schreef aan de Romeinen:

"Rom.3:10-12: 10 Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één; 11 Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt. 12 Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot één toe.

Misschien horen we deze dingen liever niet maar ze zijn wel waar. We zijn allen geboren zoals Jeremia 17 vers 9 dat zegt:

"Jeremia 17:9: Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja, dodelijk is het, wie zal het kennen?"

Onze natuurlijke instincten leiden ons tot zonde (Efeziërs 2:1-3). Niemand doet wat goed is in Gods ogen. Andere mensen kunnen ons als rechtvaardig beschouwen, maar God doet dat niet. In de ogen van een volmaakte God zijn: *"al onze gerechtigheden als een wegwerpelijk kleding"* (Jesaja 64:6). Niemand van ons zal, overgelaten zijnde aan de verlangens van onze zondige harten, God zoeken. Wij keren ons altijd af van Gods weg en volgen ons eigen pad. Wij hebben geen verlangen om God te behagen; we hebben slechts de bedoeling om onszelf te behagen. Niemand doet wat goed is in Gods ogen. Anderen kunnen ons beoordeelen dat we een goed karakter hebben of dat we goede daden doen, maar Paulus zegt dat in ons: *"geen goed woont"* (Romeinen 7:18). Er zijn hierop geen uitzonderingen, want: *"zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods"* (Romeinen 3:23).

Waarom worden mensen geboren met een zondige natuur? Waar kwam de zonde vandaan? Zonde begon met één man: Adam. God heeft Adam en Eva geschapen om een relatie met hen te hebben. God ontmoette hen dagelijks; Hij wandelde en sprak met hen. Hij plaatste hen in een perfecte plaats, de hof van Eden, waar aan al hun behoeften voldaan werd. Zij mochten vrij van alle bomen van de tuin eten, behalve van één: de boom der kennis van goed en kwaad. God waarschuwde Adam dat hij op de dag dat hij van deze verboden boom zou eten hij "zeker sterven" zou (Genesis 2:17). Ondanks deze waarschuwing gehoorzaamden Adam en Eva niet aan Gods opdracht en dus zondigden ze tegen God. Hoewel zij die dag niet lichamelijk stierven, begon het proces van de dood in hun lichamen. Lichamen die ooit onvergankelijk waren, waren nu vatbaar voor ziekte en pijn. Lichamen die ooit onsterfelijk waren, waren nu onderworpen aan de lichamelijke dood (Genesis 3:19).

Een andere soort dood

De doodstraf voor Adam en Eva was meer dan alleen de fysieke dood; het betekende ook de geestelijke dood. Op het moment dat Adam en Eva zondigden, stierven ze geestelijk, waardoor ze van God gescheiden werden. Zij voelden de schande en de schuld van hun zonde onmiddellijk. Ze probeerden hun naaktheid en schuld te bedekken met bladeren van de bomen, en ze probeerden zich voor God te verbergen tussen de bomen van de tuin (Genesis 3:7-8). Adam en Eva's nauwe, persoonlijke relatie met God was verbroken. Als onderdeel van Zijn oordeel over hun zonde, heeft God Adam en Eva uit de hof verdreven. De plaats waar zij ooit een open gemeenschap met God hadden genoten, was nu gesloten voor hen door hun zonde (Genesis 3:23-24).

Adam's zonde heeft meerderen getroffen dan alleen zichzelf en Eva; het heeft de hele mensheid beïnvloed. We lezen in het boek Romeinen:

“Rom.5:12: Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.

Omdat we allemaal afkomstig zijn van Adam, is zijn zondige natuur doorgegeven aan ons, waardoor wij allen zondaars zijn. Als gevolg hiervan zijn we onder dezelfde straf voor de zonde als Adam: de dood, zowel fysiek als

geestelijk. God verklaarde door de profeet Ezechiël: "*de ziel, die zondigt, die zal sterven*" (Ezechiël 18:4).

Onze situatie, als zondaars, lijkt somber, maar God is een liefdevolle, barmhartig en genadige God. Hij heeft ons niet in deze verschrikkelijke toestand in de steek gelaten: "dood door de misdaden en de zonden" (Efeziërs 2:1). God is nooit voornemens geweest om iemand verloren te laten gaan (1 Petrus 3:9). Hij: "*.....wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.*" (1Tim.2:4). God wist vooraf dat Adam en Eva hem ongehoorzaam zouden zijn en dat hun zonde, de veroordeling tot de geestelijke dood, over de gehele mensheid zou komen. Gods plan en doel, zelfs voordat de zonde de wereld binnengekomen was, was om te voorzien in een weg voor de zondaren om terug te komen in gemeenschap met Hem.

Veel mensen verwachten dat een liefdevolle, barmhartige God hun zonden zeker zal vergeven en vergeten. Zij begrijpen de andere aspecten van Gods natuur en karakter niet. Terwijl God liefdevol en meelevend is, is Hij ook heilig (Leviticus 11:44), wat betekent dat Hij gescheiden is van de zonde. Onze zonden scheiden ons van God (Jesaja 59:2). Zijn ogen zijn zo rein, dat Habakuk 1:13 zegt: "*Gij zijt te rein van ogen, dan dat Gij het kwade zoudt zien*", daarom kan Hij ons niet accepteren in onze zondige toestand. Hij kan gewoonweg niet aan onze zonden voorbijzien of verschonen; dat zou Zijn heilige natuur schenden. In feite haat God de zonde (Jeremia 44:4). We kunnen ons niet voorstellen dat een liefdevolle God kan haten, maar Hij haat de zonde wel degelijk. Terwijl God de zonde haat: houdt Hij van zondaars. We moeten voorzichtig zijn om dit onderscheid te maken.

God is ook een rechtvaardige God (Deuteronomium 32:4), waardoor Hij altijd doet wat goed of juist is; en hij vereist dezelfde gerechtigheid van anderen. Door onze zonden komen we "tekort" aan Gods heilige en rechtvaardige standaard (Romeinen 3:23). Gods gerechtigheid eist dat onze zonden worden veroordeeld, en de rechtvaardige betaling (loon) die moet worden gedaan voor de zonde is de dood, fysiek en geestelijk (Romeinen 6:23).

Ons probleem is dat we met onze zondige natuur hulpeloos zijn om iets te doen om onze miserabele conditie te veranderen. Hoe kunnen dan zondige mensen ooit door een heilig en rechtvaardig God worden geaccepteerd? Het antwoord is door de dood van een plaatsvervanger - iemand die in onze plaats

gaat sterven en de straf betaalt voor onze zonden - een vervanger die zelf zondeloos moet zijn. Het offerstelsel, dat deel uitmaakte van de wet van Mozes, illustreerde deze eis. Het volk Israël moest een lam brengen om deze te doden als een offer om hun zonden te bedekken, maar deze offerlammeren, deze vervangers, moesten "zonder gebrek zijn" (Leviticus 1:3). Omdat alle mensen zondaars zijn, is niemand van ons gekwalificeerd om te sterven als vervanger voor de zonden van anderen. De enige Persoon die zonder zonde is, is God, daarom zou Hij alleen kunnen sterven als plaatsvervanger voor de zonden van de mensen. Maar God is een Geest (Johannes 4:24); om voor onze zonden te sterven, moest God een Mens worden. Meer dan 2000 jaar geleden is de eeuwige Zoon van God "*...vlees geworden, en heeft onder ons gewoond*" (Johannes 1:14). Hij nam een lichaam aan van vlees en bloed, zoals de onze, maar zonder zonde (Hebreeën 4:15). Jezus stierf voor onze zonden waardoor Hij de enige weg is om met God verzoend te worden. De nacht voor zijn dood vertelde Jezus zijn discipelen: "*Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader, dan door Mij*" (Johannes 14:6).

Leven door de dood

Gods voorziening, voor verlossing van een zondige wereld, heeft Hem heel veel gekost. Onze Verlosser heeft zwaarder geleden dan alles wat we hier op aarde zien. Met sommige gedeelten van Jezus zijn lijden kunnen we ons identificeren; lijden waarbij we huiveren wanneer we over hen denken. Jezus verdroeg folterende lichamelijke pijn: geslagen met een roede, gekroond met doornen, gegeseld met een zweep, en genageld aan een kruis voor de langzame, wrede dood van de kruisiging. Jezus leed ook emotionele angst: afgewezen door zijn eigen volk, het volk Israël; verlaten door zijn beste vrienden; verraden door één van die vrienden; en driemaal verloochend door degene die vermoedelijk het sterkste geloof had. Jezus verdroeg het sociale stigma van de kruisiging, een straf gereserveerd voor de ergste criminelen. Hij werd publiekelijk vernederd, bespot en beledigd toen hij zes lange uren aan dat kruis hing.

Zo vreselijk als deze vormen van lijden ook waren, Jezus verdroeg iets wat nog veel erger was, een pijn die we niet volledig kunnen begrijpen. Filippenzen 2:8 zegt dat Jezus: "*.....gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises*". De "dood van het kruis" spreekt van meer dan alleen de dood door kruisiging; het verwijst naar de speciale kwelling die Jezus voor ons aan het kruis van Golgota heeft verdragen. Gods zondeloze Zoon kwam niet alleen in

deze wereld en is "vlees geworden"; Hij werd ook "zonde voor ons gemaakt" (2 Korintiërs 5:21). Zoals de Heer Jezus aan dat kruis hing, "Droeg Hij onze zonden in Zijn eigen lichaam" (1 Petrus 2:24).

Christus heeft voor ons twee verschillende soorten dood ervaren. Hij vergoot zijn bloed en stierf fysiek want: *"Hebr.9:22:..... zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving"*; maar Jezus stierf ook geestelijk. Terwijl Hij het punt van de dood naderde, riep Jezus angstig uit: *"Mijn God! Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten!"* (Matth.27:46). Omdat Hij onze zonden droeg, werd Jezus gescheiden van God de Vader, volledig en volkomen verlaten. Dit is het wat de geestelijke dood betekent. We kunnen tot op zekere hoogte begrijpen hoe het zou voelen om door onze eigen vader te worden verlaten, maar de relatie van Jezus met God de Vader was hechter en kostbaarder dan welke relatie ook die we in deze wereld kennen. De marteling die Jezus beleefde toen Zijn Vader Zijn gezicht afwendde, was pijnlijker dan alles wat we ons kunnen voorstellen. Dit vreselijke oordeel had voor ons moeten zijn, maar Hij nam dat oordeel voor ons!

Waarom zou God bereid zijn dit voor ons te doen? Het simpele en wonderbaarlijk antwoord is liefde.

"Joh.3:16: Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe."

God heeft ons niet lief gehad vanwege goedheid of goede werken van onze kant.

'Rom.5:8: Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren."

Het was:

"1Joh.4:10:.....niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden."

Het woord "verzoening" betekent dat God tevreden was met het offer van Christus voor onze zonden. Net voordat Christus stierf, riep hij met een luide stem: *"Het is volbracht!"* (Joh.19:30). Zijn offerwerk was volkomen, wat betekent dat het loon (of straf) voor de zonden van de hele wereld (1 Joh. 2:2) volledig was betaald. Aan alle heilige en rechtvaardige eisen van God was voldaan, waardoor wij in een relatie met Hem kunnen worden gebracht. God

bewijst dat Hij tevreden gesteld was met het volbrachte werk van Christus door, na drie dagen in het graf, Hem uit de dood op te wekken. Jezus werd opgewekt tot het eeuwige leven, om nooit meer te sterven (Romeinen 6:9-10), en omdat Hij leeft, kunnen wij ook leven.

De gave van het leven

Romeinen 6:23 begint met slecht nieuws: "*de bezoldiging (loon) der zonde is de dood*", maar het eindigt met goed nieuws: "*de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere*".

Het evangelie, of goed nieuws, voor alle mensen is dat:

"1Kor.15:1-4: 1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Terwijl Christus de straf heeft betaald voor ieders zonden en de gave van eeuwig leven voor alle mensen beschikbaar is, wordt niet iedereen gered en met God verzoend. Waarom niet? Omdat het geschenk van het eeuwige leven door elke persoon afzonderlijk moet worden ontvangen. Redding is "*niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden*" (Titus 3: 5). We hoeven/kunnen het niet verdienen - het is een gave! Redding is door Gods genade; Het is Zijn gave aan ons, hoewel we het zeker niet verdienen. Zie:

Als we het niet kunnen verdienen of er voor werken, hoe wordt deze gave dan ontvangen? De wonderbaarlijke gave van het eeuwige leven wordt ontvangen door eenvoudig te geloven in Jezus Christus en wat Hij voor ons aan het kruis tot stand heeft gebracht.

*"Ef.2:8-9: 8 Want **uit** genade zijt gij zalig geworden **door** het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; 9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.*

Redding is niet door iets goeds in ons — dat is er niet! Redding is niet door goede werken die wij doen – die zijn er niet! Redding is door het geloof, wat betekent dat we op God moeten vertrouwen om ons te verlossen van onze zonden; wij vertrouwen op Zijn volbrachte werk aan het kruis, niet op ons eigen werk.

Als we het “woord der waarheid, het evangelie van onze verlossing” horen en vertrouwen op Christus als onze Redder, plaatst Gods Heilige Geest ons “in Christus” en verzegelt ons daar “tot de dag van verlossings” (Efeziërs 1:12-14). Wij zijn "*rechtvaardigheid Gods in Hem*" gemaakt (2 Korintiërs 5:21) en "*zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn*" (Romeinen 8:1). Het moment dat we ons geloof in Christus stellen gaan we "van de dood naar het leven" (Johannes 5:24). Dit is waarlijk: “overvloedig leven!”.

Leven-zelfs in de dood

Wat gebeurt er dan bij de dood van degenen die dit overvloedige leven in Christus hebben? Terwijl de geestelijke dood scheiding is van God, is de fysieke dood ook een scheiding. Wanneer een iemand fysiek sterft, wordt zijn geest gescheiden van zijn lichaam. Het lichaam, dat is gemaakt van stof: “.....*dat het stof wederom tot aarde keert.. ...en de geest weder tot God keert, Die hem gegeven heeft*” (Prediker 12:7). De geest van een ongelovige wordt gereserveerd voor het eeuwig oordeel door God, maar wat gebeurt er met de geest van een gelovige? Paulus heeft de hoop of verwachting, die we hebben als gelovigen in Christus, uitgedrukt in de tweede brief van de Korintiërs.

“2Kor.5:6-8: 6 Wij hebben dan altijd goeden moed, en weten, dat wij, inwonende in het lichaam, uitwonen van den Heere; 7 (Want wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen.) 8 Maar wij hebben goeden moed, en hebben meer behagen om uit het lichaam uit te wonen, en bij den Heere in te wonen.

Hoewel we van onze zonden gered zijn kunnen we, zolang we in deze lichamen van zondig vlees leven, niet in Gods aanwezigheid komen, dus zijn we “*uitwonende van den Heere*”. Wanneer we echter fysiek sterven, worden we “*uitwonende van het lichaam*”. Onze geesten zijn gescheiden van onze zondige lichamen waardoor we in staat zijn om “*bij den Heere in te wonen*”. Paulus sprak over de dood van de gelovige als een vertrek. Hij schreef aan de Filippenzen van zijn verlangen om "*met Christus te zijn; want dat is zeer verre het beste*" (Filippense 1:23). Dit is wat de dood betekent voor een gelovige in de Here Jezus Christus. Wanneer we fysiek sterven, vertrekt onze geest uit ons lichaam en gaat naar de Heer, dat, zoals Paulus zegt, veel beter is. In zijn aanwezigheid is er geen pijn meer, geen verdriet meer, geen tranen meer en geen lijden meer. De Psalmist David schreef dat er in de tegenwoordigheid van de Heer “*verzadiging der vreugde*” en “*liefelijkheden zijn in Uw rechterhand, eeuwiglijk*” (Psalm 16:11).

Dit is de gezegende hoop van elke gelovige in Christus. Dit is waar we, met verwachting, naar uit kunnen kijken. We kunnen ervan overtuigd zijn dat dit het is wat onze toekomst in petto heeft, want dit is wat God ons in Zijn Woord heeft beloofd. Niet alleen hebben we de hoop om op een dag bij de Heer te zijn; we hebben ook de hoop om te zijn zoals Hij.

Op een dag verschijnt onze Heiland, Jezus Christus, in de lucht om ons naar huis te brengen om met hem in de hemel te leven (Kolossenzen 3:3-4; 1 Thessalonicenzen 4:13-18). Wanneer die dag komt, zullen de lichamen van die gelovigen, die al fysiek zijn gestorven, opgewekt worden. Gelovigen die nog in leven zijn wanneer Hij komt, zullen samen met de "doden in Christus" worden opgenomen, en "*wij zullen veranderd worden*" (1 Korinthiërs 15:51-57). Onze zondige, schandelijke lichamen van vlees zullen worden veranderd en gelijk gemaakt worden aan het verheerlijkte lichaam van onze opgestane Verlosser, de Heer Jezus Christus (Filippenzen 3:20-21), en "*alzo zullen wij altijd met den Heere wezen*" (1 Thessalonicenzen 4:17). Wat een prachtige boodschap van hoop en troost!

En u, die dit leest, dan?

Heeft u dit overvloedige leven in Christus? Heeft u deze gezegende hoop in Hem? Als dat het geval is, kunt u zich verheugen en geeft het troost om te weten wat de toekomst voor u inhoudt, zelfs als de dood nadert. Zo niet, dan bent u nog steeds verloren, geestelijk dood in uw zonden en gescheiden van God. U hoeft de eeuwigheid echter niet door te brengen in deze ellendige toestand. U kunt vandaag nog van uw zonden gered worden. U kunt met God verzoend worden en het geschenk van het eeuwige leven ontvangen als u gewoon Christus als uw Verlosser vertrouwt. Hij zal u een wonderbaarlijk leven geven, een leven dat overvloediger is dan uw bestaan hier op aarde. Hij zal u zegenen met een leven van liefde, vreugde en vrede - een leven met Hem dat voor eeuwig zal duren.